

נתינה של רחמים

חברים וידידים מספרים על ר' רחמים (רמי) אנטיאן ע"ה וחושפים טפח ממעשי הצדקה המופלגים שלו

ואז, כאשר הישיבה עמדה בפני סגירה מוחלטת, הודיע רמי – שכיהן אז כמנהל ישיבת חב"ד בצפת – כי הוא לוקח את הישיבה תחת חסותו עד שיימצא מנהל חדש, ולמרות שהוא עצמו היה נתון בחובות כבדים עבור הישיבה בצפת (חובות שלוה בשוק האפור ובגלל זה היה נתון לאיומים ממשיים מצד בעלי החוב).

ואכן, הוא פנה שוב לגורמים שונים ונטל על עצמו הלוואות נוספות של מאות אלפי דולרים, עמם החזיק את הישיבה עשרה חודשים נוספים עד שהגיע מנהל הישיבה הנוכחי הרב לוי וילימובסקי, ונטל לידיו את המושכות. גם אז לא עזב את מימון הישיבה עד שהמנהל החדש התברג היטב לתפקידו ויכל לנהל את העניינים בעצמו.

מכניס אורחים

אנשים רבים ידעו כי בבואם לארה"ב הרי ימצאו מקום אכסניה מכובד בביתו הגדול של רמי, כאשר כל מחסורם עליו. ניכר היה שהאירוח נעשה מכל הלב.

מאות חתנים יכולים להעיד כי את היקידושה רבאי שעשו בשבת האיוריפרי שלהם, עשו בבית הכנסת שהיה מתחת לביתו

הצלה!

אחד השלוחים בארה"ק שניהל מוסדות מפוארים, נקלע לחובות כבדים עד שנאלץ היה לעזוב את ארה"ק מבלי יכולת לשוב אליה מפני הנושים הרבים. מצבו האישי ומצב המוסדות היה בכי רע.

רמי החליט לקחת על עצמו את המשימה. הוא קרא לכל בעלי החובות למשרדו שם הגיע עמם למשא ומתן על החזר הכספים, החתימים כי אין להם טענות ומענות לשליח, ובו-במקום רשם להם צ'קים וכיסה את כל חובותיו של השליח, אשר נאמדו בקרוב למליון דולר!...

'לכתחילה אריבער'

במשך שנים מספר עמדה ישיבת "תומכי תמימים" במגדל העמק תחת חסותו של הרב יצחק דוד גרוסמן, רב העיר, וזאת כחלק מקבלה שקיבל על עצמו בפני הרבי שהוא ידאג לקיומה של הישיבה. בשלב מסויים נפרדה החבילה, והישיבה החלה לתפקד בצורה עצמאית. במשך תקופה ארוכה מאד התקיימה הישיבה ללא תומך ומממן, והיתה נתונה במצב כספי קשה. צוות הנהלת הישיבה ועובדיה הגיעו עד פת לחם.

פותח את ידך...

מספר ידידו הרב משה דיקשטיין:

כידוע לרבים, בכל מוצאי שבת רמי היה יושב בביתו ומחלק צדקה בעין יפה לכל אדם שהגיע לבקש את עזרתו. אנשים היו מגיעים אליו והוא היה רושם להם צ'קים כמעט מבלי שהיו צריכים לספר על מטרת בואם. הסכומים המינימליים היו של מאות דולרים...

אני אישית, למרות ידידותי הטובה עמו, לא ניצלתי זאת ומעולם לא ביקשתי ממנו תרומה עבור פעילות שלי או עבור אחרים. כאשר פנו אלי שאבקש כסף עבורם, אמרתי שליבו וכיסו של רמי פתוחים לכל דכפין והוא איננו צריך 'פרוטקציונרים' בשביל לתת צדקה בעין יפה.

אלא שפעם פנו אלי בבקשה שאמליץ על יהודי מסויים שהסתבך בחובות כבדים, והדבר פגע בפרנסתו, במשפחתו ואף בבריאותו עד למצב של סכנה. זו היתה הפעם הראשונה שהתקשרתי לרמי ולאחר שתי משפטים שלי ביקש שאשלח אליו הביתה מישהו שיקח את הצ'ק.

מבלי שרמי ידע מי האיש וכמובן מבלי להכירו, הוא רשם צ'ק בסך עשרים וחמש אלף דולר טבין ותקילין...

מאד בכספים, הוא שילם בעין יפה למדריכים, וממני ביקש שתמורת זאת אתבע מהמדריכים השקעה יתירה ועבודה רבה".

בבית אלמוני באישון לילה

במשך שנים רבות שימש רמי כמנהל הגשמי של ישיבת חב"ד בצפת. לצורך כך הרבה לנסוע במדינות שונות כדי לגייס כספים – דבר שעלה לו בעמל רב. לעתים זכה גם לראות ניסים בעיניו.

פעם מישהו נתן לו כתובת של גביר מסוים שהתגורר בכפר רחוק בגרמניה. הוא נסע אפוא עם נהג מונית, כאשר בדרך החל לרדת שלג סמיך. נהג המונית טעה בדרכו, וכך נתקע באישון ליל בכפר קטן לא-מוכר בגרמניה, כאשר בידיו רק חליפה ותיק.

במשך הלילה הקור הלך והעצים, ובלית ברירה דפק על דלת של בית שהאור עדיין דלק בו. כשנפתחה הדלת סיפר לבעל הבית כי נתקע במקום וכי הוא מבקש רק להכנס ולהתחמם עד אור יום. בעל הבית הסכים ואירחו בסבר פנים יפות.

השניים פתחו בשיחה ורמי סיפר לבעל הבית על אודות ביאתו לגרמניה. כאשר שמע זאת בעל הבית אורו עיניו. הוא סיפר לרמי כי

פרוייקטים שונים בענייני גאולה ומשיח, שלא קיבל את עזרתו המיוחדת. מעיד הרב זמרני ציק: "קשה לאמוד ולהעריך אפילו מספרית, את רבבות הפעולות שנעשו על-ידי בתי חב"ד בארץ ובעולם בתמיכת "קרן המליון" – שמומן חרזה ממליון דולר – שהוקצו על ידו למטרה זו".

כאשר נאלץ לעזוב את כל עסקיו בארה"ב ולחזור לישראל, נותר בידו סכום מוקצב כדי להעביר את משפחתו לארץ ועוד יתרה קטנה. אדם רגיל היה שומר את הכסף כדי להתחיל ולהתבסס מחדש, אולי רמי העדיף לתת זאת לאחד הארגונים הבולטים שמפיץ את בשורת הגאולה, באומרו: "זה הכסף האחרון שנותר לי, וזה מוקדש לענין הזה בלבד!"...

השקעה ועבודה רבה

במשך שנים רבות סייע רמי במימון הקייטנות לילדים שנערכו בחודשי הקיץ בצפת, כאשר את הפעילות עצמה ריכז ידיו הטוב הרב משה דיקשטיין. "תמיד הוא התנהג באופן של 'לכתחילה אריבער', נזכר הרב דיקשטיין, "הוא דאג שנפתח את הקייטנות לילדי כל השכונות בצפת, כנען, דרום ומרכז העיר. למרות שהוא היה דחוק

של רמי, כאשר עשרות, ולעתים מאות, אורחים (ובעיקר בחורים שלא היה להם היכן לאכול) הגיעו וסעדו סעודת שבת הגונה במאכל ובמשתה, וזאת ללא כל תשלום מצדם.

בהזדמנות סיפר פעם כי שאל את הרבי מהי שליחותו בעולם. הרבי במכתבו השיב לו שלושה דברים – אולם רמי הסכים לגלות רק אחד מהם: התמימים.

ואכן, תלמידי התמימים התארחו בביתו בתדירות רבה. מאות ואלפי תמימים זוכרים את סעודות השבת שהתקיימו בביתו, והכל מתוך שפע רב ועין טובה, סעודות שנמשכו מצהרי השבת ועד מוצאי השבת.

יקר וקרוב ללב – הגאולה

הדבר העיקרי והחשוב שהיה קרוב ללב של רמי הוא משיח וגאולה. לשם כך השקיע את מיטב הונו ואונו כדי לקדם פרוייקטים שונים שמטרתם היתה להפיץ את בשורת הגאולה.

רבים זוכרים את "קרן המליון" שהקים לצורך מטרה זאת. במשך מספר שנים העביר דרך קרן זו קרוב לארבע מליון דולר! לא היה שליח שפנה אליו בעזרה לצורך קידום

אב ובנו...

מספר אחד מידידי הקרובים: בתקופה בה התקרב ליהדות, הגיע אלי רמי באחד הימים כשעל פניו סבר של רצינות. הוא ביקש ממני לשבת עמו ולכתוב מכתב לרבי, "כמו בן שכותב לאביו", כלשונו, "ובו הוא ביקש מהרבי תיקון תשובה על כל חייו בעבר. ואכן, הוא ישב וכתב לרבי כמו בן המתחטא לפני אביו.

אני שידעתי את שיטתו של הרבי שהשיב לכל הפונים כי עליהם להסיח דעתם ולהסתכל בעתיד, שיערתי שזו תהיה התשובה שיקבל, אלא שהרבי השיב לו כמו אב הכותב לבנו, ונתן לו דרך תשובה על כל דבר ודבר שכתב – עובדה נדירה ביותר...".

שעות ארוכות והחל להכניס אותי לכל ענייני הניהול, גיוס כספים וכו'.

"פעם נסעתי לצרכי גיוס כספים בשוויץ, שם פגשתי את רמי, ששהה בעיר לצורך אותה מטרה. כשראה אותי אמר לי "חבל על הזמן שתבזבז כאן, שמע לעצתי וסע לאסוף כספים במילאנו". בתחילה היססתי אך לאחר שכנועים רבים מצידו עליתי על רכב ונסעתי למילאנו שם ראיתי הצלחה גדולה מאד, וברוך ה', עד היום אני רואה הצלחה באיטליה.

"הדבר המאלף מבחינתו, כי למרות שלכאורה גיוס כספים של אדם נוסף באותו מקום יכול היה להיות על חשבוננו, הוא עשה זאת בלב שלם". כזה היה רמי".

הוא עצמו יהודי איש עסקים, וכאשר שמע את מטרת ביאתו התלהב, תרם סכום כסף נכבד ואף ארגן קבוצה של חברים בעלי עסקים לידינו מפואר, ואסף כסף רב עבור הישיבה החב"דית בצפת.

טוב עין הוא יבורך

בהקשר לנסיעות איסוף תרומות אלו, מוסיף ומספר הרב בועז קלי:

"כאשר התחלתי לעבוד במוסדות חינוך בחב"ד, נשלחתי על ידי מנכ"ל המוסדות הרב לייבל שילדקרויט לפגוש את רמי ולהתייעץ איתו בנושא של גיוס כספים. רמי שימש באותה עת כמנהלה הגשמי של הישיבה בצפת וצבר נסיון רב בתחום. בידידות רבה ישב עמי

ישיבת חב"ד בית לוי יצחק צפת ת"ו

כוס תנחומין

בצער רב ובועזוע קיבלנו הבשורה המרה על הסתלקותו בטרם עת של בוגר ישיבתנו שגם ניהל אותה במשך זמן, איש החסד אשר השקיע מהתנו ומרצו לסייע בהבאת בשורת הגאולה והגואל

הרה"ת **רמי אנטיאן** ז"ה

ושולחים את תנחומינו הכנים לזוגתו תחי' ולמשפחתו שיחיו

ובמיוחד לבניו הת' אהוד ויואב שיחיו תלמידי ישיבתנו

ואחיו ר' דוד בן יואב שי' ור' משה שי'

המקום יתם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תוסיפו לדאבה עוד, תזכה סולנו לראות תיכף

ומיד ממ"ש בקיום הייעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", והוא בתוכם.

הר' משה אורנשטיין הר' שלמה זלמן לבקיבקר הר' יוסף יצחק וילשאנסקי